

שְׁעָלֵיהֶם נֹאמַר שְׁלֹשׁ רִגְלִים תַּחַג לִי בַשָּׁנָה, שְׁלֹשׁ הַקְּלָפוֹת, עָלֶיְהֶן נֹאמַר וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהֵי־ם לְאָדָם, וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוּת עוֹד וַיִּלְבִּישֵׁם, בְּרֵאשׁוֹנָה כְּתָנוּת אֹר, וְאַחַר שְׁחָטָו - כְּתָנוּת עוֹר, מֵעוֹר שֶׁהוּא עוֹר הַנְּחֹשׁ, וּלְשִׁבְעִים שָׁנִים מִתְּפַשֵּׁט אוֹתוֹ (הַנְּחֹשׁ) (הַעוֹר) מִמְּנוֹ.

שְׁשֻׁרְשָׁה גְּנוּנִים שֶׁל לְבוּשִׁים שֶׁל הַשְּׂכִינָה הֵם, שְׁלֹשׁ וָוִיִּם שֶׁל וַיִּסַּע וַיָּבֵא וַיִּט, בְּזִמְנֵן שְׁמַעְבָּרִים כְּתָנוּת עוֹר הַנְּחֹשׁ, מְאִירִים שְׁלֹשָׁה גְּנוּנִים שֶׁל אֹר הַשְּׂכִינָה, וּמִיד וּרְאִיתִיהָ לְזֹכֵר בְּרִית עוֹלָם, וְאוֹתָם שְׁלֹשׁ וָוִיִּם הֵם שְׁלֹשָׁה גְּנוּת שֶׁל הָאוֹת ב, אֶחָד לְשָׁמַיִם, אֶחָד לְאַרְצָן וְאֶחָד לָאֵם, וּמֵהֵב' הַזֶּה תְּלוּיִים שְׁבַעִים גְּנוּנִים, וְהֵם שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם, שְׁעָלֵיהֶם נֹאמַר הִנֵּה יְהוָה רוֹכֵב עַל עֵב קָל וְכָא מְצָרִים, עַל ע"ב, בְּשִׁבְעִים וּשְׁנַיִם גְּנוּנִים מְאִירִים, וּמִיד וַנַּעַו אֱלִילִי מְצָרִים מִפְּנֵיו.

וְאוֹתָם שְׁלֹשָׁה גְּנוּנִים רְמוּזִים בַּה', ה', שְׁלֹשָׁה גְּנוּת שְׁלָה הֵם מִלְּבוּשִׁים מְאִירִים שֶׁל בַּת הַמְּלָךְ, שֶׁהִיא י' בַּת עֵין, וְהִיא חֲמֻשַׁת אֲלָפֵי שָׁנִים שֶׁל בְּרִיאַת הָעוֹלָם, וְהִיא ה' קִטְנָה שֶׁל אֲבָרְהָם שֶׁדְּרָגְתוֹ חֲס"ד, שְׁעוֹלָה לְשִׁבְעִים וּשְׁתַּיִם, ה' י' מִן אֱלֹהֵי־ם, ה"י מִן יו"ד ה"א וְא"ו ה"א. (יו"ד ה"י וְא"ו ה"י). ה' לְבוּשׂא שְׁמִכְסָה עַל י'.

תקון תשעה וחמשים

בְּרֵאשִׁית, כִּי בָאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט, שֶׁהֵם כְּתָנוּת עוֹר שְׁצָרִיף בָּהֶם הַבְּדֵלָה, בְּשִׂאוֹמְרִים יִשְׂרָאֵל בּוֹרָא מְאֹרֵי הָאֵשׁ, וְאוֹמְרִים הַמְּבַדִּיל בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ. חֹשֶׁךְ שְׁחֹר, כְּתָנוּת הַעוֹר שֶׁלוֹ שְׁחֹרִים, שְׁנֹאמַר בָּהֶם שְׁחֹרוֹת כְּעוֹרֵב, וְהַנְּחֹשׁ הָיָה עָרִם מֵהֶם, שֶׁלְּכָל

דְּעָלֵייהוּ אֶתְמַר (שְׁמוֹת כג יד) שְׁלֹשׁ רִגְלִים תַּחַג לִי בַשָּׁנָה, תֵּלֵת קְלִיפִין עָלֵייהוּ אֶתְמַר (בְּרֵאשִׁית ג כא) וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהֵי־ם לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוּת עוֹר וַיִּלְבִּישֵׁם, בְּקַדְמֵיתָא כְּתָנוּת אֹר, וּלְבַתֵּר דְּהָאֲבוּ כְּתָנוּת עוֹר, מֵעוֹר דְּאִיהוּ מְשַׁכָּא דְחוּיָא, וּלְשִׁבְעִין שָׁנִין אֶתְפַּשֵּׁט הַהוּא (חוּיָא) (ג"א מְשַׁכָּא) מִנֵּיהּ.

דְּתֵלֵת גְּנוּנִין דְּלְבוּשִׁין דְּשְׂכִינְתָא אֵינוֹן תֵּלֵת וָוִיִּין דְּוַיִּסַּע וַיָּבֵא וַיִּט, בְּזִמְנָא דְּמִתְעַבְרִין כְּתָנוּת עוֹר דְּחוּיָא, נְהַרִין תֵּלֵת גְּנוּנִין דְּנְהוּרָא דְּשְׂכִינְתָא, וּמִיד וּרְאִיתִיהָ לְזֹכֵר בְּרִית עוֹלָם, וְאֵינוֹן תֵּלֵת וָוִיִּין אֵינוֹן תֵּלֵת גְּגִין דְּאֵת ב, חַד לְשָׁמַיָא וְחַד לְאַרְעָא וְחַד לְיָמָא, וּמֵהִאֵי ב' תְּלוּיִין שְׁבַעִין גְּנוּנִין, וְאֵינוֹן שְׁבַעִין וְתַרִין, דְּעָלֵייהוּ אֶתְמַר (יִשְׁעִיָה יט א) הִנֵּה יְהוָה רוֹכֵב עַל עֵב קָל וְכָא מְצָרִים, עַל ע"ב בְּשִׁבְעִין וְתַרִין גְּנוּנִין נְהִירִין, וּמִיד (שם) וַנַּעַו אֱלִילִי מְצָרִים מִפְּנֵיו.

וְאֵינוֹן תֵּלֵת גְּנוּנִין רְמִיזִין בַּה', ה' תֵּלֵת גְּגִין דִּילָה אֵינוֹן לְבוּשִׁין נְהִירִין דְּבְרֵתָא דְּמִלְכָא, דְּאִיהִי י' בַּת עֵין, וְאִיהִי חֲמֻשׁ אֲלָפִין שָׁנִין דְּבְרִיאַת עֲלָמָא, וְאִיהִי ה' זְעִירָא דְּאֲבָרְהָם דְּדְרָגִיָה חֲס"ד, דְּסָלִיק לְשִׁבְעִין וְתַרִין, ה' י' מִן אֱלֹהֵי־ם. ה"י מִן יו"ד ה"א וְא"ו ה"א. (ג"א יו"ד ה"י וְא"ו ה"י). ה' לְבוּשָׁא דְכָסִי עַל י'.

תקונא תשעה וחמשיין

בְּרֵאשִׁית כִּי בָאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט (שם כו טז), דְּאֵינוֹן כְּתָנוּת עוֹר דְּצָרִיף בְּהוֹן הַבְּדֵלָה, פִּד אֶמְרִין יִשְׂרָאֵל בּוֹרָא מְאֹרֵי הָאֵשׁ, וְאֶמְרִין הַמְּבַדִּיל בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ. (טד טז ע"ב). חֹשֶׁךְ אוֹכְמִין, כְּתָנוּת עוֹר דִּילָיָה אוֹכְמִין, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (שִׁיר ה' א') שְׁחֹרוֹת כְּעוֹרֵב, (בְּרֵאשִׁית ג

חיה ברא מלבושים ולכל הבריות שנבראו בששת ימי בראשית, ונשארו הגופים של המזיקים לעשות ולא עשה אותם, משום שהיה ערב שבת, וזהו אשר ברא אלהים לעשות, ומשום זה והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה ה' אלהים, שלכלם עשה לבושים, ולו לא עשה, משום שהיו המזיקים של העולם.

ורמא לא עשה אותם? משום שהיה לו לברא אדם בערב שבת, ובגללו לא ברא אותם, ומשום זה נכנסה קנאה ללבו של הנחש עם אדם, משום שנשאר ערום בגללו ללא מלבושים, והוא גרם אחר כך שהתפשט אדם מלבושיו, וירש אותם נמרוד ועשו, שעשו היה דמות הנחש, ומשום זה והנחש היה ערום, ערום לרע, שגרם בערמתו לנזקה רעה, סם המות, מיתה לאדם ולאשתו, וערמתו היתה שפתה את חוה, משום שדעתן של נשים קלה, ומה אמר לה? ויאמר הנחש אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן, והקדוש ברוך הוא לא אמר, אלא מכל עץ הגן אכל תאכל, שהוא לא צוה אותו שלא לאכל, אלא מעץ הדעת טוב ורע, שהוא ערפוביזה של טוב ורע, אילן השקר, אחד בפה ואחד בלב, לבו מלא שקר, ופתה בפיו בדברי אמת.

והנחש הרע פאן עבר על לא תענה ברעך עד שקר, ועל לא תרצח, ועל לא תנאף, ועל לא תגנב, ולא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא, על לא תענה ברעך, שהעיד שקר שאמר (אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן, ועל לא תגנב, שגנב דעת חוה, כמו זה שאמר אף כי אמר

א) והנחש היה ערום מנייהו, דלכל חיה ברא לבושין, ולכל ברין דאתבראו בשית יומי בראשית, ואשתארו גופין דמזיקין למעבד ולא עביד לון, בגין דהוה ערב שבת, ודא איהו (בראשית ב ג) אשר ברא אלהים לעשות, ובגין דא והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים (בראשית ג א), דלכלהו עבד לבושין, וליה לא עבד, בגין דהוה מזיקין דעלמא.

ואמאי לא עביד לון, בגין דהוה ליה למברי לאדם ערב שבת, ובגיניה לא ברא לון, ובגין דא עאל קנאה בלביה דחויא עם אדם, בגין דאשתאר ערום בגיניה פלא לבושין, ואיהו גרם לבתר דאתפשט אדם מלבושוי, וירית לון נמרוד ועשו, דיוקניה דחויא, ובגין דא והנחש היה ערום, ערום לביש, דגרם בערמה דיליה נוקבא בישא סם המות מיתה לאדם ולאשתיה, וערמה דיליה הוה דפתי לחוה, בגין דדעתן של נשים קלה, ומה אמר לה (שם) ויאמר הנחש אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן, וקודשא בריך הוא לא אמר, אלא מכל עץ הגן אכל תאכל, דאיהו לא מני ליה דלא למיכל אלא מעץ הדעת טוב ורע, דאיהו ערובביא טוב ורע, אילנא דשקרא, חד בלב וחד בפה, לביה מלי שקרא, ופתי בפומיה במלין דקשוט.

וחויא בישא אעבר הכא על לא תענה ברעך עד שקר (שמות כ יג), ועל לא תרצח, ועל לא תנאף, ועל לא תגנוב, ולא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא, על לא תענה ברעך דסהיד שקרא דאמר (אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ועל לא תגנוב דגנב דעת חוה כגוונא דא דאמר אף